PORNIȚI MOTOARELE!

Motocrosul Balcanic

Vineri dimineață vor pleca la Sofia motocicliștii români Cr. Dovids, Șt. Chițu, O. Stephani, A. Ionescu, G. Goran și G. Coman (însoțiți de antrenorii Gh. Ioniță și I. Ștefan). Ei vor reprezenta țara noastră la ultima etapă a Motocrosului Balcanic, care se va desfășura duminică pe traseul de la Pancerevo.

Reprezentativa noastră a acumulat în primele etape un punctaj care o pune la adăpost de orice surpriză în ce privește clasamentul pe națiuni. Rămîne deschisă doar lupta pentru primul loc în ierarhia individuală, dar și aici șansele sportivilor noștri Dovids și Chițu sînt apreciabile. În mod normal ei nu pot pierde primele două locuri, însă ținînd seama că întrecerea de la Sofia nu este dintre cele mai ușoare, să așteptăm pînă duminică seara cînd vom putea cunoaște pe învingător.

Clasamentele, înaintea ultimei etape, se prezintă astfel: individual — 1. Cr. Dovids 7 p, 2. Șt. Chițu 9 p, 3. Șt. Gheorghiev (Bulgaria) 16 p, 4. Gh. Serafimov (Bulg.) 24 p, 5. I. Sekulinov (Bulg.) 33 p, 6. G. Goran 34 p; echipe — 1. România 75 p, 2. Iugoslavia 191 p, 3. Bulgaria 56 p (o etapă abandonată).

Trofeul națiunilor

Tot vineri vor pleca, la Chișinău, M. Dănescu, O. Puiu, E. Seiler, P. Paxino și Fl. Ștefan. Ei vor lua startul duminică la tradiționalul concurs internațional de motocros dotat cu Trofeul Națiunilor, care va avea loc în capitala R. S. S. Moldovenească.

Turneu în U.R.S.S.

În zilele de 13 și 20 octombrie vor avea loc, în orașele Ivano-Frankovsk și Kirovograd (U.R.S.S.), două concursuri internaționale de motocros, la care au fost invitați și cîte doi motocicliști români, la clasele 250 și 500 cmc. Federația română de specialitate a acceptat invitația și urmează să desemneze pe cei patru alergători care vor face deplasarea.

Concursuri interne

După întoarcerea motocrosiștilor noștri de la Sofia și Chișinău, ei se vor prezenta la startul ultimei etape de campionat care va avea loc duminică 22 septembrie, pe traseul bucureștean de la Pantelimon. Sezonul de motocros nu se va încheia o dată cu ultima etapă a campionatului național. Alergătorii vor fi chemați, la 29 septembrie — la Buzău — și la 6 octombrie — la București, să se întreacă pentru cucerirea unor noi trofee: „Cupa municipiului Buzău" și, respectiv, „Cupa Metalul". De la aceste curse vor absenta Dănescu, Puiu și Paxino, deoarece — așa cum am mai anunțat — ei vor concura în aceste zile la Budapesta și Mindelheim.

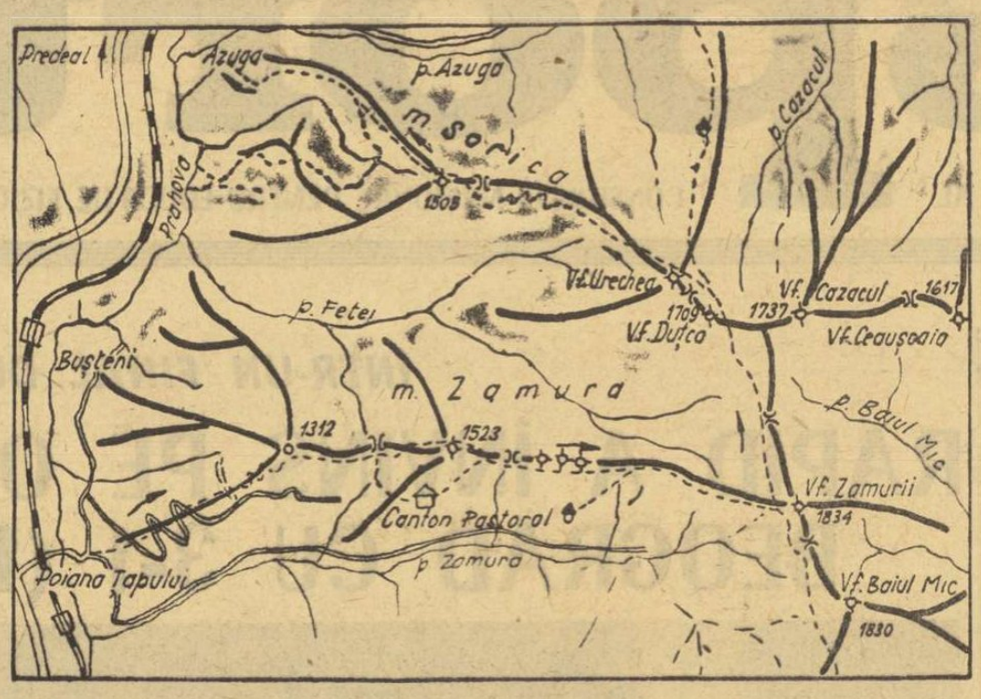

LA EST DE VALEA PRAHOVEI

ITINERAR IN MUNȚII BAIULUI

Cei mai mulți turiști care străbat Valea Prahovei, între Comarnic și Azuga, privesc cu atenție mai ales spre abrupturile Bucegilor, descoperind și redescoperind potecile străcurate prin vîlcele sau pe muchiile semețe. Mai puțini sînt însă iubitorii muntelui care reușesc să descopere, dincolo de perdeaua pădurilor de brad sau prin frunzișul strălucitor al imenșilor fagi, crîmpeie din culmile domoale dar înalte ale munților Baiului. Un traseu frumos, cu locuri accesibile tuturor, cu priveliști măreț, pornește din stațiunea Poiana Țapului spre Zamura și ne va scoate, în final, la Azuga.

Drumul începe chiar de la gara Poiana Țapului. Traversăm calea ferată, apoi Prahova și urcăm pe șoseaua locală la dreapta. Urmăm firul unui vîlcel și ajungem la un drum forestier care înconjoară muntele, întîlnind spre sud în valea Zamurei. Ca să urmărim însă traseul nostru, mergem la stînga circa 200 m pe șosea, pînă la un izvoraș cu apă, captat într-o „bortă" de lemn. De aici urcăm prin pădure pe potecile ce converg spre muchia muntelui. Curînd întretăiem serpentinele unei alte șosele forestiere; urmărim scurtătura pînă la punctul în care serpentinele șoselei se termină, iar drumul carosabil se îndreaptă pe flancul sudic al muntelui. În curbă, pe lîngă un mare trunchi de fag doborît, continuă poteca ciobănească. După circa o oră de la începerea ascensiunii (cca 20 min. de la șosea), ajungem într-un luminiș, pe muchie, unde intersectăm un drum de căruță puțin umblat. Ceva mai sus, în dreapta, poteca ciobănească intră pe flancul sudic al muntelui, traversînd o zonă cu mici izvoraș (la stînga cota 1312 m); după cca 600 m, răzbatem din nou pe muchia muntelui într-o frumoasă poiană, unde potecile se ramifică. Spre est se îndreaptă un hățaș de oi, direct pe creastă, care conduce prin pădure, apoi pe plai, la vîrful cu baliză Zamura mică (1523 m) în 15—20 min. Dacă înconjurăm acest pieptiș pe poteca mare, ajungem la cantonul pastoral Zamura, o cabană la care se poate cere adăpost pe vreme rea. Ceva mai jos, în pădure, se află un izvor captat, cu apă de băut. Timp de mers pînă aici: 2 ore.

De la canton, pe lîngă gardul ce împrejmuiește pajiștea cu fînețe, urcăm spre culmea Zamura. O dată ajunși sus, privelîștea se deschide larg asupra văii Prahovei și, mai ales, asupra Bucegilor: din platoul ondulat și pătat pînă vara tîrziu cu zăpadă, se rup, dintr-o dată, pereții Coștilei, Caraimanului și Jepilor, întretăiați de brazdele înguste ale văilor Coștilei, Văii Albe, Jepilor.

Muchia pe care ne aflăm se îndreaptă domoală spre est, sprijinindu-se de umărul rotund al vîrfului mare al Zamurei, situat pe culmea principală a masivului.

Traversăm o mică șa, apoi începem un urcuș, pe lîngă vîrfulețe acoperite cu iarbă. Ceva mai sus, poteca se pierde în stînga și în dreapta muntelui. Traversăm poteca principală de culme, care se întinde de la nord la sud. Urcușul final, puțin mai obositor, se termină pe vîrful prelung al Zamurei (1834 m). Timp de mers total: 3—3½ ore.

N. POPESCU

Concurs de filme cu tematică sportivă pentru cineamatori

Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport, în colaborare cu Asociația Cineaștilor din România, organizează un concurs de filme de amatori, cu tematică inspirată din problemele sportului românesc.

Pot participa la concurs cineaști amatori din cinecluburi sindicale, studențești, pionieri, case de cultură, din rețeaua C.S.C.A., precum și cineamatori individuali.

Participanților le este oferită o tematică deosebit de bogată: activitatea sportivă de masă și de performanță din asociații și cluburi, din întreprinderi, instituții, școli și universități, de la sate; aspecte de la întreceri oficiale și amicale, medalioane de sportivi fruntași etc.

În concurs sînt admise filme reportaj, documentare și artistice (jucate de actori sau de animație), pe peliculă de 8 și 16 mm, alb-negru și color, realizate în perioada anilor 1966-1968.

Concursul se va ține la București în zilele de 26-27 octombrie 1968, în sala Cinematecii din bd. Magheru.

Se vor acorda următoarele premii în materiale cinefoto pentru fiecare categorie de film (reportaj, documentar, artistic):

— Premiul I	5 000 lei
— Premiul II	3 000 lei
— Premiul III	2 000 lei
— 2 mențiuni a	500 lei

Filmele premiate vor fi achiziționate devenind proprietatea filmotecii C.N.E.F.S., putînd fi folosite în rețeaua de propagandă sportivă.

Juriul va fi compus din reprezentanți ai C.N.E.F.S., A.C.I.N., cineaști profesioniști, critici de film etc.

Filmele realizate și propuse pentru concurs vor fi expediate pe adresa: C.N.E.F.S. — Secția propagandă și publicații sportive — str. Vasile Conta 16, sectorul 1, pînă la data de 20 octombrie 1968.

În curțile școlilor există încă loc pentru:

NOI TERENURI DE SPORT

În ajunul deschiderii unui nou an școlar, am încercat să găsim, în cadrul acestui raid, răspunsul la întrebarea: „UNDE VOR FACE SPORT ELEVII?" În rîndurile de mai jos — constatări și perspective la cîteva școli din orașele Miercurea Ciuc și Sf. Gheorghe.

★

La 25 octombrie, liceul din Miercurea Ciuc își va sărbători cei 300 de ani de la înființare. Evenimentul este întîmpinat cu însuflețire, cu eforturi sporite, îndreptate în toate direcțiile de activitate. Firește, printre rodnicele preocupări ale acestei instituții de învățămînt, sportul se află la loc de cinste. Dar să dăm cuvîntul faptelor... „Garderoba" sportivă este gata să se îmbogățească cu cîteva piese noi, unele începute, altele în curs de finisare. Cîteva terenuri de volei, baschet și handbal au și fost date în folosință. La sala de gimnastică se află în stadiul final lucrările de amenajare a vestiarelor, dotate cu 16 dușuri, iar pe un loc viran din spatele școlii s-au făcut „prospecțiunile" pentru amenajarea, la iarnă, a unui patrulater pentru hochei. Magazia a fost îmbogățită cu noi sortimente de echipament și diverse materiale didactice. Și încă ceva, care denotă preocuparea pentru creșterea viitoarelor cadre de sportivi de nădejde: numărul secțiilor Școlii sportive, care funcționează pe lîngă liceu, va spori în acest an cu încă 3, ajungînd astfel la 5 (atletism, volei, fotbal, hochei și patinaj).

— **Toate ar fi bune**, ne-a spus Ernest Eigel, directorul liceului — **dacă inspectoratul școlar județean ne-ar ajuta și pe noi, așa cum ajută școlile sportive din Toplița, Gheorghieni și Odorheiul Secuiesc, cărora le-a asigurat buget separat pentru cheltuielile necesitate de participarea la diferitele competiții. Noi ne-am mulțumi cu mai puțin: să ne sprijine în terminarea terenului de fotbal din spatele liceului. Deocamdată sîntem nevoiți să ținem orele de pregătire ale secției prin vecini.**

Într-adevăr, privind imensul teren viran săpat în coasta unui deal (la nivelarea căruia elevi și profesori au lucrat aproape 20 de ani) n-am înțeles de ce organele locale privesc cu atîta nepăsare acțiunea de transformare a acestui loc într-o bază sportivă?

★

Știam că la Liceul nr. 2 din Sf. Gheorghe exista de anul trecut în lucru un teren de baschet, iar conducerea școlii își propusese să dea în folosință fostul teren de fotbal (cu pistă de atletism) și poligonul de tir, singurul din oraș. La fața locului — surpriză. Gardul de la terenul de baschet a fost construit doar pe jumătate, tribunele se află în aceeași stare inutilizabilă, ca și terenul de fotbal și poligonul de tir, de altfel. Directorul liceului, Iuliu Ferjesi, prezintă explicațiile:

— **Pentru terenul de baschet am făcut, încă din primăvară, comanda respectivă la I.G.O., care ne-a asigurat că va începe lucrările în luna august. După cum vedeți, am rămas doar cu... promisiunile. Cît privește terenul de fotbal și poligonul, nu avem bani să le reamenajăm. Fondul de reparații alocat în noul an de învățămînt nu acoperă nici un sfert din necesități.**

Așadar, vina întîrzierii lucrărilor de la terenul de baschet aparține I.G.O.-ului. Se naște întrebarea: dacă întreprinderea nu are posibilități să execute la timp comenzile, de ce își ia obligații? Doar așa ca să încurce lucrurile?

Totuși, din discuția cu directorul, n-am înțeles de ce nu s-au luat pînă acum măsuri. De pildă: eliberarea camerelor din spațiul de tragere a poligonului, ocupate de salariații școlii? Ar fi fost bine, poate, ca tovarășul Ferjesi să fi vorbit și despre **lipsa de inițiativă** a cadrelor didactice de a repara prin activități voluntare, unele instalații sportive, la terenurile de baschet și fotbal. Poate că n-ar fi tîrziu nici acum! Pentru că, din partea elevilor, există multă tragere de inimă.

★

În cadrul raidului întreprins, în preajma noului an de învățămînt, pe la cîteva licee și școli generale din M. Ciuc și Sf. Gheorghe ne-am convins că în multe locuri spațiile curților nu sînt valorificate potrivit nevoilor bunei desfășurări a orelor de educație fizică și întrecerilor sportive. Așadar, în „garderoba" sportivă a multor școli mai există loc și pentru terenuri simple!

Tr. IOANIȚESCU

Raid anchetă în preajma deschiderii anului de învățămînt

DE LA UN BUT LA ALTUL

PLACAJE ȘI... PLACAJE

Fără îndoială, chiar dacă timpul scurt — două etape — scurs de la începerea campionatului pare a exclude concluziile, vizionarea cîtorva jocuri de prima divizie permite observații de care poate că ar fi bine să se țină seama.

Iată despre ce este vorba. Printre elementele de tehnică permanent apreciate ca deficitare în rugbyul nostru în ultimii ani la loc de... frunte s-a situat placajul. Neplăcut ni se pare faptul că, deși acordul în privința slabei sale execuții este unanim, am avut ocazia de a număra pe degetele unei singure mîini placajele bine executate în ultimele trei ediții ale campionatului. Pe terenurile ce găzduiesc întrecerile primei divizii nu se mai pot, practic, vedea decît apucări de tricou, „cravate", centurări la nivelul trenului superior, precum și variate forme de agățare a echipamentului pe care-l poartă adversarul. Placajul „sec", eficace, nepericulos, indispensabil în jocurile importante și de dorit în cele fără miză mare, a dispărut.

Care sînt, însă, consecințele, de altfel foarte neplăcute, ale suscitatelor „sisteme" de stopare a purtătorului de balon? Mai întîi, ineficacitatea de principiu a acțiunii. Atacantul are largi posibilități de a controla, în continuare (cîteva secunde uneori) mingea, de a o pasa destul de puțin stînjenit. În paralel, echipa apărătorului care a „placat", pierde posibilitatea de a-și asigura superioritatea numerică: cel „fixat" este nu atacantul, ci apărătorul... Nu rareori, din dorința (sau chiar necesitatea) de a-l opri, totuși, cumva, pe purtătorul de balon, intervine într-ajutor un alt apărător. Nu sînt greu de imaginat situațiile care se creează din această cauză.

Altă consecință, a cărei importanță pe plan psihologic nu va scăpa nimănui, este scăderea sportivității jocului. Atacantul stopat prin orice mijloace își va stăpîni, cumva, reacțiile nervoase, dar nu prea mult timp. Văzîndu-se agățat de echipament sau de gît, cel mai adesea cu brutalitatea izvorîtă din însăși execuția corectuoasă, purtătorul balonului va recurge, pînă la urmă, la riposte cel mai adesea neregulamentare, chiar brutale, pentru că nu va vedea în „procedeul tehnic" al adversarului său altceva decît un atentat la propria persoană, nicidecum o încercare de a rezolva, regulamentar și sportiv, o situație de joc. Indiscutabil, nici o asemenea atitudine nu este sportivă, nu are nimic comun cu spiritul acestui atît de frumos și de spectaculos sport. Trebuie însă ținut cont și de vina inițială...

Calitatea slabă a unor partide a fost, în general, explicată sau scuzată prin perioada, de rodaj chipurile, necesară, care nu ar fi luat sfîrșit încă. Ni se pare însă că „rodajul" anumitor procedee tehnice, cu precădere a placajului, durează cam mult...

G. RUSSU-ȘIRIANU

ȘAH LA... BASCHET

Este foarte adevărat că și la baschet și la șah ceasornicele sînt indispensabile. Numai că, în vreme ce la șah timpul de gîndire se socotește în minute, la baschet chiar și secundele au uneori importanță covîrșitoare. De aceea, consemnarea timpului de joc este făcută de cronometre speciale. Se pare, însă, că membrii comisiei de baschet din orașul Ploiești nu sînt convinși de necesitatea cronometrelor, deoarece, la un meci desfășurat în cadrul „Cupei României", au folosit un ceas pentru... șah. Și aceasta numai pentru că din cele două cronometre aflate în dotarea forului diriguitor al baschetului ploieștean, unul era defect, iar celălalt se afla încuiat într-un dulap. Noroc că partida nu a avut un final echilibrat. Într-un asemenea caz, ne îndoim că ceasul pe care-l vedeți în imaginea de mai sus (foto: P. ION) ar fi împiedicat protestele justificate ale antrenorilor.

SEMIFINALELE CAMPIONATULUI NAȚIONAL

În trei orașe din țară (București — 2 grupe — Galați și Cluj) au început semifinalele campionatului individual masculin de șah al României. Cu excepția jucătorilor care prin regulament au căpătat drept de joc direct în finală, competiția reunește principalele forțe șahiste ale țării, numeroși maeștri și o pleiadă de tineri jucători, dornici de afirmare.

Pentru astăzi, cîteva amănunte despre seriile ce se desfășoară în Capitală.

IN GRUPA I, a avut loc un start strîns, după 4 runde în fruntea clasamentului aflîndu-se un pluton compact de 5 jucători care au acumulat cîte 3 puncte: *Ungureanu, Reicher, Ghizdavu, Segal* și *Berbecaru*. Urmează: *Botez* 2½, *Pușcașu* 2 (1), *Pantazi* și *Pogorevici* 2 p.

IN GRUPA a II-a, maeștrii *Vaisman* și *Voiculescu* au acumulat cîte 3½ p din 4 posibile, fiind secundați de *Urzică* 3, *Pavlov, Astrahanțev* și *Enescu* 2½ p.

Intrecerile au loc în sala Constructorul (grupa I) și, respectiv, Banca de Investiții (grupa a II-a).

T. NICOARA — coresp.

CONCURS DE SELECȚIE LA DINAMO

Clubul Dinamo București anunță pentru zilele de 16, 23, 30 septembrie și 7 octombrie, de la orele 8 și 16,30, noi concursuri de selecție la atletism, baschet, box, caiac-canoe, canotaj academic, călărie, ciclism, gimnastică, handbal, hochei pe gheață, lupte, haltere, înot, polo, rugby, tenis de cîmp, tir și volei deschise tuturor tinerilor pînă la 17 ani.

Elementele dotate se vor putea pregăti în secțiile de copii și juniori „Tînărul Dinamovist" sub îndrumarea unor antrenori și tehnicieni calificați.

Inscrierile se fac la teren, în ziua concursului.

VERONIKA

Dacă ni s-ar cere vreodată un exemplu de decontractare, în tenis, îl avem pregătit: Veronika Koch, campioana R.D. Germane: 19 ani, membră a clubului T.S.C. Berlin, studentă în primul an la Institutul pedagogic de geografie.

Rar ne-a fost dat să vedem atîta sînge rece, stăpînire de sine, viziune optimistă a jocului, ca la această tînără Walkirie în alb.

Un moment al semifinalei sale cu Lesley Hunt, la Mamaia, este grăitor în acest sens. Australianca fusese net depășită în setul întîi (3—6), victimă a nervozității sale excesive, mai ales în fața mingilor deviate de vînt. Veronika, mult mai calmă, își domina adversara cu lovituri puternice, pe ambele părți ale terenului, asprite din cînd în cînd de atacuri la fileu. În setul doi schimbare totală. Hunt reușește ghemuri în serie, Koch nu mai punctează nimic (6—0). Și cînd ne așteptam ca reprezentanta tenisului de la antipozi să se impună definitiv, în setul ultim, iat-o din nou condusă, ghem la ghem, pînă la 5—4. Aci, Veronika Koch are mecibal, de două ori: 40—15, 40—30. Le ratează pe amîndouă...

Disperare? Scrîșnet din dinți? Rachete aruncate pe jos? Nimic din toate acestea. La fiecare minge pierdută, după schimburi acerbe, tînăra berlineză zîmbea senin privindu-și adversara. A jucat în continuare tot atît de relaxat, a trecut peste alte momente dramatice și a pierdut, pînă la urmă, în fața celei ce avea să culeagă lauri — mult mai ușor — în finală.

Ne gîndeam, ce ar fi făcut, în situație identică, multe dintre jucătoarele noastre. Toate, chiar. Să nu mai vorbim... În asemenea ocazii, mai bine îți acoperi ochii și-ți astupi urechile. Cîte scene de „suspens" vocal și pantomimic ne-a fost dat să savurăm la Progresul și Doherty, în interpretarea marilor tragediene!...

Păcat că la Mamaia au lipsit cîteva prime soliste ale tenisului nostru feminin. Ar fi avut ceva de învățat de la Veronika Koch.

RD. V.

Vizionați, la cinematograful „CENTRAL" din Capitală

O PRODUCȚIE A STUDIOURILOR SUEDEZE
cu: Grynet Molvig, Lars Passgard, Monica Nielsen, Tore Lindwall, Brigitte Valberg, Heinz Spira
regia: AKE FALCK
prințesa